

Sygn. akt: WO 13/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błus

w sprawie przeciwko kpr. K. S., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 12 października 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. z dnia 22 września 2017 r., o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W.

UZASADNIENIE

Prokurator Wydziału do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Okręgowej w P. skierował dnia 21 września 2017 roku do Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. akt oskarżenia przeciwko kpr. K.S., oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. w zb. z art. 348 k.k. w zw. z art. 347 § 1 k.k., tj. o to, że: „w dniu 7 marca 2017 r. w B. w piśmie skierowanym do Prokuratury Krajowej znieważył prokurator Prokuratury Rejonowej kpt. E. W. w ten sposób, że użył wobec wymienionej, w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych, określeń znieważających i pomawiających ją o postępowanie i właściwości, które mogły poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego stanowiska”.

Wojskowy Sąd Garnizonowy w P. postanowieniem z dnia 22 września 2017 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego

z inicjatywą przekazania sprawy przeciwko kpr. K. S. innemu sądowi równorzędnemu. Sąd wnioskujący miał na uwadze to, że przedmiotowa sprawa dotyczy przestępstwa zarzucanego oskarżonemu kpr. K. S. na szkodę pokrzywdzonej – kpt. E. W., prokurator Działu do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Rejonowej w P., przy czym:

- a) z uwagi na fakt, iż w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w P. orzeka zaledwie czterech sędziów, a i Dział do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Rejonowej w P. liczy też kilku prokuratorów, co sprawia, iż dochodzi między nimi do częstych kontaktów zawodowych, w tym także z prokurator występującą w niniejszej sprawie jako pokrzywdzoną, a która ponadto w tut. Sądzie odbywała w pełnym wymiarze aplikację sądową i z tego też powodu jest bezpośrednio znana tut. sędziom,
- b) czyn, którego popełnienie zarzuca się oskarżonemu na szkodę prokurator kpt. E. W. ma pozostawać w związku z jej służbowym zachowaniem, które:
 - miało mieć miejsce na terenie Wojskowego Sądu Garnizonowego w P.,
 - podczas posiedzenia prowadzonego przez ten Sąd,
 - pod przewodnictwem sędziego z tego Sądu, który miał być świadkiem tegoż zachowania i występuje w niniejszej sprawie jako świadek powołany w akcie oskarżenia.

Zdaniem wnioskującego Sądu okoliczności te, w odbiorze powszechnym, mogłyby wywoływać (błędne) przekonanie o braku obiektywizmu w orzekaniu w sprawie Wojskowego Sądu Garnizonowego w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób

obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Garnizonowy w P., w sprawie pokrzywdzoną jest bowiem prokurator Prokuratury w P. Bezspornie wszystkie okoliczności wymienione w postanowieniu Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. z dnia 22 września 2017 r., tj.: małe liczebnie składy osobowe Wojskowego Sądu Garnizonowego w P. oraz Działu do Spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej w P. i częste kontakty zawodowe osób pełniących służbę w tych organach, odbycie aplikacji sądowej w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w P. przez prokurator będącą pokrzywdzoną oraz fakt, iż zarzucany kpr. K. S. czyn miał być popełniony w związku ze sprawą rozpoznawaną przez Wojskowy Sąd Garnizonowy w P., w odbiorze społecznym mogłyby wywoływać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację Sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę przeciwko kpr. K. S. Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w P.

kc

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.